

sig kun for enkelte Fag opgøre, hvor meget Indskrænkningen i den normale Arbejdstid udgør, ligesom det kun nu og da har været angivet, om Indskrænkningen er foretaget derved, at hele Virksomhedens Drift standses nogle Timer før end ellers, ved at der arbejdes holdvis i den normale Arbejdstid, eller ved at Driften indstilles en eller flere Dage om Ugen, men enhver af disse Fremgangsmaader ses at blive anvendt.

For Tobaksarbejderne oplyses det, at Indskrænkningen i Arbejdstid gennemsnitlig for alle beskæftigede er ca. 12 pCt.; Fagets egentlige Arbejdsløshed er ca. 10 pCt., men den bliver altsaa herved faktisk mere end dobbelt saa stor. Blandt Typografer i København vilde Procenten, beregnet paa samme Maade, stige fra 16 til 21. I den keramiske Industri er Indskrænkningen ca. 2 Dage om Ugen. I Jernindustrien var Indskrænkningen den 25. August (jfr. „Arbejdsgiveren“ Nr. 34) saa stor, at den svarede til 12 pCt. af de beskæftigedes normale Arbejdstid. Kun 56 af de 98 Virksomheder, hvorom der her foreligger Oplysning — 4,874 Arbejdere af 9,184 — havde endnu den nævnte Dag normal Arbejdstid.

Den ovenfor omtalte Procent for Antallet af arbejdsløse — 11,6 — skulde altsaa forøges yderligere, men er i øvrigt langt over, hvad den under almindelige Forhold vilde være. Saaledes var Arbejdsløshedsprocenten ved Udgangen af Juni d. A. 3,7 pCt., og ved Udgangen af August forrige Aar var den 3,8 pCt.

Da hele denne Undersøgelse endnu ikke har kunnet afsluttes, skal man ikke her komme nærmere ind paa Enkeltheder; men med Hensyn til Forholdene indenfor de enkelte Fag skal det dog nævnes, at en særlig stor *absolut* Arbejdsløshed — Indskrænkning af Arbejdstiden ikke medregnet — allerede nu gør sig gældende i Chokolade- og Sukkervareindustrien, Tobaksindustrien, Tekstil- og Beklædningsindustrien, blandt Skibstømrerne og i Maler- og Sadelmagerfaget, i Møbelsnedkerfaget og flere andre Fag indenfor Træindustrien; endvidere blandt Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdere, i Bogbinder- og Bogtrykkerfagene. I saa godt som alle disse Fag er der desuden en betydelig Indskrænkning af Arbejdstiden; Arbejdsløshed under denne Form gør sig endvidere stærkt gældende i Keramik- og Stenindustrien, bl. Elektrikere m. fl. Det vil bemærkes, at Flertallet af de her nævnte Fag er saadanne, hvor en almindelig Indskrænkning i Forbruget hurtigt vil blive mærkbar, og hvor en tilsvarende Begrænsning af Produktionen straks lader sig gennemføre; anderledes stillet er f. Eks. Bygningsfagene, Maskinindustrien m. fl., hvor Arbejdet først ebber ud, efterhaanden som de paabegyndte Arbejder gøres færdige. Dog er f. Eks. blandt Smede- og Maskinarbejderne Arbejdsløshedsprocenten allerede nu gaaet op til 6 fra 4 ved Udgangen af Juni.

Inden for Dansk Arbejdsmandsforbund er Procenten steget fra 6 (Udg. af Juni) til 15 nu, men blandt de mange forskellige herunder hørende Fag gør der sig meget uensarsede Tendenser gældende; blandt Jordarbejdere har Fæstningsarbejdet for en Tid snarere formindsket Arbejdsløsheden, derimod har blandt Havnearbejderne den ophørende Skibsfart nogle Steder gjort dem alle arbejdsløse. Særlig uheldigt stillede synes f. Eks. ogsaa de københavnske Chauffører og Hotelfunktionærer at være. For de organiserede Handels- og Kontormedhjælpere, der i øvrigt ikke er indbefattede i det foran anførte, opgives Arbejdsløsheden for hele Landet til 12 à 13 pCt.

Det skal endelig tilføjes, at med Henblik paa den nærmeste Fremtid synes der at være Udsigt til Forøgelse af Arbejdsløsheden. Siden Tællingsdagen den 22. August, er der passeret baade en ugentlig og maanedlig Afregningsdag (Fredag den 28. eller Lørdag den 29. og Mandag den 31), og ikke faa af de indkomne Skemaer har indeholdt Oplysning om, at der paa disse Dage vilde ske yderligere Standsninger af Bedrifter, Indskrænkning af Arbejdstid eller Begrænsninger af Personale. Arbejdsløsheden maa derfor allerede nu antages at være større end paa Tællingsdagen den 22. August.